

ראש-השנה - תשמ"ט

הי דבושק'ה,

הי דבושק'ה, דרוק'ה, דרורה -

ילדים, שמעתם? - דרורה מתה.

ואין יותר חיוך נעים, פרח-מיוחד, מלה חמה.

חברים, שמעתם? - דרורה מתה.

ואין יותר עידוד, מסלול ברור, צפרים לחפש, יד ביד להלך.

ידידים, שמעתם? - דרורה מתה.

ואין יותר צלצול מלא בצחוק: "תבואו - אין בעיות", ואין יותר שיחות ושעת פיטפוט על עקרונות קיבוץ והשיויון...

משפחה, שמעתם? - דרורה מתה.

הכי נורא - קרה. לנו.

ואין יותר סבתא דרורה, אמא דרורה, אשתו של אברהמיק, בתו של אבא אלתר, אחותה של, אחותו של, גיסה, בת-דודה, כלה, חותנת - אין!

שמים, שמעתם? - דרורה... היא אצלכם.

שמרו עליה, כי תמיד תמיד שמרה עלינו.

והמחנה ימשיך ללכת כלי מנהיג. מנהיג בלי תעודה - זאת דרורה.

והיא עמוד האור שלנו, עמוד האש שבנו, עמוד אמת, נכון ומתכוון.

רופאים, שמעתם? - דרורה מתה.

לאט, לאט - בשקט. הכינה אותנו, שלא יהיה בום! שיהיה תהליך, כמו כל חייה - תהליך של התקדמות תוך כדי למידה ונתינה.

דרורה - וגם אנחנו - לוחצים חזק את ידי הצוות הרפואי - מודים ושותקים.

דמעות, שמעתן? - דרורה מתה.

מותר לבכות. מותר לבכות בקול. מי שרוצה שישיר - במקום תפילה, אצל דרורה הכל מותר, כל שנעשה זה בסדר, גם עכשיו.

אז הנה אנחנו בוכים, הנה אנחנו שרים, הנה אנחנו עצובים, הנה אנחנו לא יכולים יותר, שמרו עליה מלמעלה, שם עם אמא, כי לא נוכל להיות לבד, כל-כך... לבד כל-כך הרבה.

הי דבושק'ה, דרוק'ה, דרורה...

אוהבת אותך וכבר כל-כך מתגעגעת

- אחותך -

שרהל'ה שרון